

บนเส้นทาง

ที่ผ่านไปเลย

ฉันชอบการเดินทาง
อย่างซัดยาวและต่อเนื่อง
จุดต่อจุดที่พื้นผิวน้ำ
นานก่อนานที่ผ่านพ้น
มันให้อึดใจและประสบการณ์แก่ฉัน
บนเส้นทางที่ผ่านไปเลย
พบเห็น
ขยะมูลฝอย
ใบหญ้าที่คอกไม้
และความเหน็ดเหนื่อยของตนเอง
บนหนทางที่ก้าวย่าง
สงสารและเอ็นจอนาถใจ
ว่าทำไมจึงต้องเป็นเรา
เศร้าสร้อยเสียกาย
เจ็บปวดและเจ็บแค้น
สงสารและเห็นใจตนเอง
เป็นอย่างนี้เสมอมา
มองเห็นตนเป็นคน
มองเห็นตัวเป็นตัว
ความชั่วไม่ค้อยจะมี
ความดีมีก็จะปรากฏ
บนหนทางที่ผ่านไปมา
ฉันเคยเดินอย่างผู้ทรงนาง
ถูกต้องและดั่งงาม

แต่.....
วันนี้
ฉันรู้ว่า
ฉันคือผู้ผิด
เพราะหนทางที่ผ่านไปมา
ฉันหลงทางมาโดยตลอด
ถนนทุกสายที่ฉันก้าวเดิน
หาใช่ทางที่ฉันมุ่งมันมาแต่ต้น
เดินมาจนเกือบสุดสายถนน
แต่ไร้ผลจากจุดมุ่งหมาย
แล้วฉันจะปลื้มปรีดาไปได้อย่างไร
แรงพระนางจะยังคงหลงเหลืออีกหรือ
ต้นเถิด
ฉันปลุกตัวของฉันเอง
เจ้าจงตื่นจากโลกแคบ ๆ
มาดูโลกอันกว้างใหญ่
เจ้าแบ่งความเห็นแก่ตัว ไปเห็นแก่ผู้อื่น
เจ้าจงปลดความรักตัวเอง หยิบยื่นส่งให้ผู้อื่น
โลกนี้จะสงบสุขอย่างแท้จริง
ถ้าทุกคนเห็นแก่คนอื่นมากกว่าตัวเอง
รักตัวเองน้อยลง แล้วรักคนอื่นให้มากขึ้น มากขึ้น
วันนั้นสันติจะมีแก่โลกนี้อย่างแท้จริง □

ชาตรี สำราญ